

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

ANTONIO LA PERGOLA

12 päivänä maaliskuuta 1998 *

1. Tribunal de grande instance de Dijon on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 26.2.1997 tekemällään päätöksellä seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Vaikuttaako 14.7.1992 annettu asetus N:o 2081/92 voimaantulostaan lukien siten, että jäsenvaltioilla ei ole enää minäänlaista toimivaltua muuttaa jo aiemmin olemassa ollutta alkuperänimitystä?

2) Voidaanko 12.6.1996 annetun asetuksen N:o 1107/96 liitteessä olevissa alaviitteissä olevia tietoja pitää tyhjentyvänä luettelona moniosaisten nimitysten suojaavailla olevista osista?"

2. Ennen pääasian taustalla olevien seikkojen selvittämistä on esitettävä lyhyesti asiaan liittyvä yhteisön säännöstö.

Asetuksessa N:o 2081/92¹ "säädetään elintarvikkeeksi tarkoitettujen maataloustuottei-

den — — alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojasta".² Tässä asetuksessa tarkoitettua suojaa saannin edellytyksenä on kyseisten nimitysten rekisteröiminen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin. Rekisteröinti suoritetaan asetuksessa vahvistettujen menettelytapasääntöjen mukaisesti.³ Hakemus on lähetettävä sille jäsenvaltiolle, jossa asianomainen maantieteellinen alue sijaitsee;⁴ tämän jäsenvaltion on tarkastettava, että hakemus on perusteltu, ja toimitettava se komissiolle, jonka on suorittettava virallinen tutkimus sen tarkastamiseksi, että rekisteröinnille tässä asetuksessa asetetut vaatimukset täyttyvät. Vastauksen ollessa myöntävä komissio julkaisee hakemuksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jos komissiolle ei ilmoiteta yhtään sellaisen henkilön tekemää väitettä, jonka mahdollista vastakkaista etua asia koskee,

2 — Ks. 1 artikla. Käsitteet "alkuperänimitys" ja "maantieteellinen merkintä" määritellään 2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

3 — Ks. 4—7 artikla.

4 — Asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Ainoastaan ryhmittymällä tai 15 artiklassa säädetyssä menettelyä moudattaen vahvistetuin tietuin edellytyksin luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on oikeus hakea rekisteröintiä. Tässä artiklassa "ryhmittymällä" tarkoitetaan saman maataloustuotteen tai elintarvikkeen tuottajista ja/tai jalostajista koostuvaa järjestöä sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisena ryhmittymässä.

2. Ryhmittymä, luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea rekisteröintiä ainoastaan maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joita se tuottaa tai saa 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti.

3. Rekisteröintihakemuksessa on oltava 4 artiklassa tarkoitettu eritelmä — —".

* Alkuperäinen kieli: italia.

1 — Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1).

komissio kirjaa nimityksen edellä mainittuun rekisteriin.

Asetuksen 4 artiklassa säädetään, että ”jotta suojattua alkuperänimitystä (SAN) tai suojattua maantieteellistä merkintää (SMM) voidaan käyttää, maataloustuotteen tai elintarvikkeen on oltava eritelmän mukainen;” eritelmässä on oltava muun muassa ”maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, mukaan lukien alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä”.⁵

Eritelmän mahdollista muuttamista varten on säädetty erityismenettely. Asetuksen 9 artiklassa säädetään seuraavaa: ”Kyseinen jäsenvaltio voi pyytää eritelmän muuttamista, erityisesti tieteellisen tai teknisen tiedon

kehityksen huomioon ottamiseksi tai maantieteellisen alueen uudelleen rajaamiseksi. Edellä 6 artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava soveltuvin osin. Komissio voi kuitenkin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää olla noudattamatta 6 artiklassa säädettyä menettelyä, jos kyseessä on pieni muutos”.

Rekisteröidyille nimityksille myönnetyn suojan laajuus määritellään asetuksen 13 artiklassa, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Rekisteröidyt nimitykset on suojattu:

- a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimityksen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimityksellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimityksen käytöllä voi hyötyä suojatun nimityksen maineesta;
- b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ’laatu’, ’tyyppi’, ’menetelmä’, ’tuo-

5 — Ks. 4 artiklan 2 kohdan a alakohta. Muut eritelmässä mainittavat seikat ovat seuraavia:
 ”b) maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus, mukaan lukien tarvittaessa raaka-aineet ja tuotteen tai elintarvikkeen tärkeimmät fyysiset, kemialliset, mikrobiologiset ja/tai aistinvaraiset ominaisuudet;
 c) maantieteellisen alueen rajaaminen ja tarvittaessa tiedot, joilla osoitetaan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen;
 d) todisteet tapauksittain siitä, että maataloustuote tai elintarvike on peräisin joko 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettulta maantieteelliseltä alueelta;
 e) kuvaus menetelmästä, jolla maataloustuote tai elintarvike on saatu aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä;
 f) tiedot, joista tapauksittain selviää yhteys 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun maantieteelliseen ympäristöön tai maantieteelliseen alkuperään;
 g) jäljempänä 10 artiklassa säädettyjä tarkastuksen rakenteita koskevat viittaukset;
 h) merkintöjä koskevat erityistiedot tapauksittain joko SAN- tai SMM-maininnan osalta tai vastaavat perinteiset kansalliset maininnat;
 i) yhteisön säännöksissä ja /tai kansallisissa säännöksissä mahdollisesti asetetut vaatimukset”.

tettu kuten, 'jäljitelmä' tai muu samankaltainen ilmaisu;

nimitysten rekisteröintiä varten. Tässä säännöksessä säädetään seuraavaa:

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainokseen tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin, sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan tuotteen alkuperästä;

"1. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johdattaa yleisöä harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

Jos rekisteröityyn nimitykseen sisältyy siihen kuuluvana maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, jota pidetään yleisnimenä, tämän yleisnimen käytön vastaavissa tuotteissa tai elintarvikkeissa ei katsota olevan ristiriidassa 1 kohdan a ja b alakohdan kanssa".

2. Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

Asetuksen 17 artiklassa vahvistetaan "yksinkertaistettu" menettely jo olemassa olevien

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty."

Asetus N:o 2081/92 tuli voimaan 26.7.1993, minkä jälkeen sitä on muutettu osittain asetuksella N:o 535/97.⁶

3. Asiaankuuluvat kansalliset säännökset ovat seuraavia. Ranskan viranomaiset ottivat käyttöön nimityksen "Époisses de Bourgogne" kansallisella 14.5.1991 annetulla asetuksella, jossa ne myös määrittivät niiden tuotteiden erityiset ominaisuudet, joihin tätä nimitystä voitiin soveltaa. Ranskan hallitus haki nimityksen "Époisses de Bourgogne" rekisteröintiä asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetystä yksinkertaistetussa menettelyssä, ja komissio rekisteröikin sen asetuksen N:o 1107/96⁷ mukaisesti. Ranskan viranomaiset muuttivat edellä mainittua kansallista vuoden 1991 asetusta 14.4.1995 annetulla kansallisella asetuksella; tämän jälkeen kansallisessa lainsäädännössä ei enää suojata nimitystä "Époisses de Bourgogne" vaan nimitystä "Époisses".

Nämä ovat asian tosiseikkoja koskevat oikeussäännöt. Yvon Chiciak ja Jean-Pierre Fol ovat ranskalaisia juuston tuottajia, joita syytetään siitä, että he ovat varustaneet myymänsä tuotteet "Époisses"-nimityksen sisältämin etiketein, vaikka tuotteet eivät täyttäneet tämän nimityksen käyttämiseksi vuoden

1995 kansallisessa asetuksessa säädettyjä edellytyksiä. Syytetyt vetosivat kansallisessa tuomioistuimessa kyseisen kansallisen asetuksen lainvastaisuuteen. Heidän mukaansa jäsenvaltioilla ei asetuksen N:o 2081/92 voimaantulon jälkeen ole enää toimivaltaa muuttaa tätä asetusta soveltamalla rekisteröityä nimitystä, sillä toimivalta siihen kuuluu yksin komissiolle. Syytetyt katsovat, että Ranskan hallitus ei siten voinut muuttaa vuoden 1991 kansallisella asetuksella käyttöön otettua ja yhteisön tasolla rekisteröityä nimitystä "Époisses de Bourgogne" vuoden 1995 kansallisessa asetuksessa tarkoitetuksi nimitykseksi "Époisses".

Kansallisen tuomioistuimen mukaan asian ratkaiseminen edellyttää tiettyjen edellä mainittuun yhteisön lainsäädäntöön liittyvien näkökohtien alustavaa tulkintaa, joten se päätti esittää yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi kaksi ennakkoratkaisukysymystä.

6 — Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 muuttamisesta 17 päivänä maaliskuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 535/97 (EYVL L 83, s. 3).

7 — Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annettu komission asetus N:o 1107/96 (EYVL L 148, s. 1).

4. Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta, onko jäsenvaltiolla toimivaltaa muuttaa sellaista alkuperänimitystä, jonka rekisteröintiä se on hakenut ja joka on rekisteröity asetuksen N:o 2081/92 mukaisesti.

Ranskan hallituksen mukaan jäsenvaltiolla on tällainen toimivalta. Totean kuitenkin aivan heti olevani eri mieltä. Kansallinen tuomioistuin esittää asian ratkaisun kannalta olennaiset seikat ennakkoratkaisupyynnönsään. Asetuksella käyttöön otetussa järjestelmässä komissiolle annetaan rekisteröintimenettelyssä keskeinen asema, kun taas jäsenvaltioiden tehtäväksi annetaan ainoastaan hakemusten tekeminen: niiden on vastaanotettava asianomaisten henkilöiden hakemuksia tarkastaakseen, täytyvätkö rekisteröinnille yhteisön lainsäädännössä asetetut edellytykset, ja toimitettava hakemukset komissiolle. Komission tehtävänä on nimityksen kirjaaminen asianomaiseen rekisteriin, ja asetuksen tarjoama suoja perustuu juuri tähän rekisteröintiin. Tältä osin on huomattava, että kyseisen yhteisön lainsäädännön nimenomaisena tavoitteena on varmistaa, että asetuksen säännösten mukaisilla nimityksillä on yhdenmukainen suoja, joka on voimassa koko yhteisön alueella. Tämä yhdenmukainen suoja saavutetaan rekisteröinnillä, joka suoritetaan noudattaen asetuksessa olevia erityisiä säännöksiä, joihin kuuluvat myös komission ja jäsenvaltioiden välistä toimivallanjakoa koskevat säännöt.

Tämä on asiaa koskeva yleinen tausta. Asian kannalta merkityksellistä erityistä ongelmaa säännellään täsmällisesti asetuksen N:o 2081/92 säännöksissä. Jäsenvaltioiden on rekisteröintihakemuksen tehdessään esitettävä samanaikaisesti myös ”eritelmä”, jossa on oltava 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan

mukaisesti ”maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, mukaan lukien *alkuperänimitys* tai maantieteellinen merkintä”.⁸ Valittu nimitys esitetään siten eritelmässä. Asetuksen 9 artiklassa säädetään, että muutettaessa eritelmää on noudatettava 6 artiklassa säädettyä erityistä menettelyä,⁹ joten tämä säännös soveltuu siten myös nimitystä muutettaessa.

Edellä mainittu säännös sisältää mielestäni asianmukaisen vastauksen kansallisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen. Päinvastoin kuin mitä asiassa kirjallisia huomautuksia esittäneet jäsenvaltioiden hallitukset ovat väittäneet, esillä olevassa asiassa ei nimittäin ole pohdittava sitä, voiko alkuperänimityksillä olla sellainen autonominen kansallinen suoja, joka on yhteisön lainsäädännössä vahvistetun suojan kanssa rinnakkainen ja siitä erillinen. Sen sijaan kyse on erilaisesta ja yksityiskohtaisemmasta ongelmasta: on selvitettävä, voiko jäsenvaltio, joka on rekisteröinyt nimityksen asetuksen mukaisesti, muuttaa sitä myöhemmin noudattamatta kyseisessä asetuksessa nimenomaisesti säädettyä menettelyä, toimien jopa asetuksen säännösten vastaisesti. Mielestäni vastaus voi olla vain kieltävä. Kun jäsenvaltio päättää alkuperänimityksen osalta turvautua asetuksen tarjoamaan suojaan hakien rekiste-

8 — Kursivointi tässä.

9 — Asetuksen 9 artiklassa säädetään, että muutoksen ollessa pieni komissio ”voi kuitenkin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää olla noudattamatta 6 artiklassa säädettyä menettelyä”.

röintiä, joka suoritetaan, sen on johdonmukaisesti noudatettava asetuksessa säädettyjä menettelytapasääntöjä myös mahdollisten muutosten osalta. Tästä säädetään aivan selkeällä tavalla edellä mainitussa 9 artiklassa, eikä muunlaista ratkaisua voida mielestäni siten pitää perusteltuna.

Näin ollen ranskalaisessa vuoden 1995 asetuksessa, jossa nimitys "Époisses de Bourgogne" korvattiin nimityksellä "Époisses", muutettiin voimassa olevien yhteisöjen säännösten mukaisesti rekisteröityä alkuperänimitystä lainvastaisesti. Toimiessaan tällä tavoin Ranskan viranomaiset toteuttivat muutoksen antamalla yksipuolisen oikeussäännön, vaikka niiden olisi pitänyt ryhtyä 9 artiklassa säädettyyn erityiseen menettelyyn.

5. En sitä paitsi hyväksy Ranskan hallituksen väitettä, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevaa riidanalaista kansallista asetusta voidaan perustella asetuksella N:o 535/97. Ranskan hallitus viittaa erityisesti säännökseen, jossa rekisteröintiä hakenut jäsenvaltio voi myöntää "näin kuvatulla tavalla toimitetulle nimitykselle — — tässä asetuksessa tarkoitetun kaltaisen kansallisen suojan", joka voidaan myöntää myös "haettaessa muutosta tuotetta koskevaan eritelämään". Ranskan hallitus vaikuttaa nojautuvan juuri tähän viimeksi mainittuun kohtaan.

Kuten ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee, Ranskan viranomaiset eivät riidanalaista kansallista asetusta antaessaan kuitenkaan olleet hakeneet eritelämään kuuluvan nimityksen muuttamista. Siten kyseistä kansallista asetusta ei voida pitää sellaisena kansallisena suojana, joka on myönnetty väliaikaisesti "haettaessa muutosta tuotetta koskevaan eritelämään", mikä johtuu yksinkertaisesti siitä, että tällaista hakemusta ei ole tehty. Asetus, johon Ranskan hallitus on vedonnut, ei sitä paitsi ollut vuoden 1995 kansallista asetusta annettaessa vielä voimassa. Kyseistä kansallista asetusta ei siis voida perustella säännöksillä, jotka eivät sitä annettaessa olleet vielä voimassa.¹⁰

6. Toisella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta täsmentämään, mitä niiden asetuksen N:o 1107/96 liitteessä olevien alaviitteiden on katsottava merkitsevän, joilla tiettyjä moniosaisten nimitysten osia jätetään suojan ulkopuolelle. Kyseinen asetus sisältää tarkemmin sanoen asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa menettelyssä rekisteröityjen nimitysten luettelon. Alaviitteissä mainitaan ne moniosaisten nimitysten osat, joille ei ole haettu (eikä näin ollen myöskään voida antaa) suojaa. Esillä olevassa asiassa kyseessä

10 — On syytä täsmentää, että asetuksella N:o 535/97 ei luotu järjestelmää, jossa kansallinen säännöstö toimii yhteisön säännösten rinnalla. Kansallinen suoja myönnetään nimittäin ainoastaan ryhdyttäessä menettelyyn, joka johtaa joko nimityksen rekisteröintiin tai eritelmän muuttamiseen. Lisäksi on selvää, että kansallisella suojalla pyritään estämään se, että nimitykseltä puuttuisi oikeussuoja kyseisen menettelyn ollessa vielä kesken. Siten ei pidä unohtaa, että asetuksen N:o 535/97 näkökulmasta katsoen kansallisella asetuksella myönnetty suoja on vain väliaikainen, ja se on perusteltu vain silloin, kun rekisteröintiä tai eritelmän muuttamista on haettu.

oleva rekisteröity nimitys on "Époisses de Bourgogne". Sellaista alaviitettä, joka osoitaisi, että nimitys "Époisses" halutaan jättää asetuksen antaman suojan ulkopuolelle, ei kuitenkaan ole olemassa. Tämän vuoksi kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta ilmoittamaan, mikä merkitys säädöksessä oleville alaviitteille on annettava. Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään erityisesti toteamaan, onko näiden viitteiden luetteloa pidettävä sillä tavoin tyhjentyvänä, että ainoastaan kyseisissä viitteissä nimenomaisesti mainitut nimityksen osat jäävät suojan ulkopuolelle, mistä voidaan vastakohtaispäätelmän avulla todeta lisäksi, että *viitteissä mainitsemattomia nimityksiä* on pidettävä suojattuina.

Tähän kysymykseen on mielestäni vastattava kieltävästi useillakin perusteilla. Ensinnäkin on todettava, että edellä mainittu vastakohtaispäätelmän avulla tehty johtopäätös ei ole tältä osin ratkaiseva. Kansallinen tuomioistuin toteaa itse ennakkoratkaisupyynnössä, että vastakohtaispäätelmän avulla voitaisiin tehdä päinvastainenkin johtopäätös. Asetuksen liitteessä nimittäin mainitaan tiettyjä moniosaisia nimityksiä, joiden osalta säädetään — suoraan tekstiosassa eikä alaviitteessä — että suoja myönnetään sekä nimitykselle kokonaisuudessaan että sen jokaiselle osalle erikseen: esimerkiksi "Cantal ou fourme de Cantal ou cantalet", "Reblochon ou reblochon de Savoie", "Crottin de Chavignol ou chavignol" sekä muita. Tästä voitaisiin päätellä — edelleen vastakohtaispäätelmän avulla — että jos lainsäätäjä on halunnut suojata

moniosaisen nimityksen eri osia, se on säätenyt tästä nimenomaisesti ja suoraan asetuksen tekstiosassa; tästä seuraisi johdonmukaisesti, että ne nimityksen osat, joita ei mainita, jäävät suojan ulkopuolelle.

Siten minusta ei vaikuta siltä, että vastakohtaispäätelmän käyttäminen olisi ratkaisevaa suuntaan tai toiseen. Asetuksen N:o 1107/96 liitteessä olevien alaviitteiden merkityksen on jopa todettava olevan vähäinen. Kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan, "on otettava huomioon tiettyjen jäsenvaltioiden ilmoitus siitä, että *tiettyjen nimitysten osien osalta suoja ei ole haettu*",¹¹ mikä johtuu komission mukaan siitä, että jäsenvaltiot olivat yksimielisiä kyseisten nimitysten yleisluonteisuudesta ja näin ollen myös siitä, että asetuksessa oli todettava vielä kerran, että tällaiset nimitykset eivät kuuluneet yhteisön säännöksillä annetun suojan piiriin. Tämä toteutettiin käyttämällä alaviitteitä. Näin ollen alaviitteiden on katsottava olevan merkityksellisiä ainoastaan silloin, kun sellainen on olemassa; tällöin nimittäin tahto jättää nimityksen tietty osa suojan ulkopuolelle on ilmaistu selkeästi ja ristiriidattomasti. Sen sijaan silloin, kun alaviitettä ei ole lisätty — kuten esillä olevassa asiassa — kysymys moniosaisen nimityksen kunkin erillisen osan suojaamisesta voidaan mielestäni ratkaista ainoastaan tarkastelemalla sitä asetuks-

11 — Kursivointi tässä.

sen N:o 2081/92 3 ja 13 artiklassa säädettyjen yleisten sääntöjen valossa. Siten nimityksen erillinen osa on jätettävä suojan ulkopuolelle alaviitteen puuttuessakin, jos se on luonteeltaan yleinen;¹² kyse on arvioinnista, joka kansallisen tuomioistuimen on tehtävä yksityiskohtaisesti niiden toisiseikkojen perusteella, jotka vain se voi tuntea.

Näin ollen en katso, että alaviitteen puuttumisesta voitaisiin tehdä automaattisia johto-

päätöksiä. Sen sijaan minusta olisi oikeampi todeta, että rekisteröidyn nimityksen tietyn erillisen osan mahdollinen suojaaminen johdetaan tätä asiaa koskevista asetuksen säännöksistä, nimittäin 3 ja 13 artiklasta: yhtäältä tarkasteltava nimityksen osa ei saa olla luonteeltaan yleinen, ja toisaalta sen käytön on — kuten 13 artiklassa säädetään — koko nimitykseen verrattuna merkittävä väärinkäyttöä tai jäljittelyä taikka johdettava miellelyhtymien syntymiseen, tai sen on johdettava yleisöä harhaan tuotteen todellisesta alkuperästä.

Ratkaisuehdotus

7. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

- 1) Jos jäsenvaltio on rekisteröinyt alkuperänimityksen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92

12 — Vaikka nimitys ei olisiakaan yleinen, siltä on 13 artiklan perusteella evättävä suoja myös silloin, kun tarkasteltavan nimityksen käyttäminen ei merkitse väärinkäyttöä tai jäljittelyä, johda miellelyhtymien syntymiseen taikka johda yleisöä harhaan tuotteen todellisesta alkuperästä. Kyse on kuitenkin melko teoreettiselta vaikuttavasta tilanteesta, sillä rekisteröidyn nimityksen osan käyttäminen kuuluu mielestäni johonkin 13 artiklassa tarkoitetuista esimerkeistä.

mukaisesti, kyseisen nimityksen muuttaminen on suoritettava noudattaen tässä asetuksessa säädettyä menettelyä, eikä sitä voida tehdä kansallisella lainsäädäntötoimella.

- 2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteessä olevat alaviitteet eivät muodosta tyhjentävää luetteloa moniosaisten nimitysten sellaisista osista, joita ei suojata.